

[Mimi Jakobsen]

der ikke mere i den fond. Vi vil meget gerne have – muligvis stiller vi senere et ændringsforslag om det – at det bliver præciseret, at der ikke kan tilføres denne fond yderligere midler.

Kurt Hansen (VS):

Forslaget om at placere de indefrosne dyrtidsportioner fra ATP-fonden i en særlig dyrtidsfond afviser VS på det kraftigste. Vi har hele tiden sagt, at dyrtidsportionerne er lønarbejdernes, det er noget, der skal udbetales. Det er et krav, der har været rejst bredt blandt både arbejdende og arbejdsløse, og vi mener, det er noget sådant, der må til, og ikke et forsøg på at få dem placeret i fonde, der kan være en opstart til en ØD-ordning. Det er netop i et forsøg på at forhindre, at disse midler bliver brugt som et led i en ØD-ordning, at vi ikke vil stemme for, samt fordi, som jeg argumenterede for, vi mener, at disse penge skal udbetales.

VS har fremsat et konkret forslag på et tidspunkt om, at de penge, der lå indefrosset i ATP-fonden, under ingen omstændigheder måtte bruges til en sådan ØD-opstart. Dette forslag nåede ikke igennem sine behandlinger, beklageligvis, så vi dengang ikke fik markeret, hvordan sagen lå. Men det har vi måske mulighed for at få her i dag.

Det, der lægges op til, er jo, at disse midler fra ATP-fonden, som er blevet indefrosset, skal bruges i denne nye dyrtidsfond. Det er alt i alt nogle tanker og ideer, der ligger meget godt på linje med, hvad der var foreslået vedrørende den centrale ØD-fond fra socialdemokratiet.

Hvis man kigger på forslaget, så ser man, at det nærmest giver indtryk af at være et rent teknisk forslag, hvor man kører arbejdsgiverne i ATP-fondens bestyrelse ud på et sidespor og siger, at det bør være lønmodtagerrepræsentanterne plus 6 udpeget af finansministeriet, der skal administrere disse indefrosne dyrtidsportioner.

Men hvad er det for en fremgangsmåde, regeringen anvender? Ja, den er klar: regeringen forsøger skridt for skridt at bygge op til sine ØD-ordninger. Uanset om lønarbejderne vil acceptere socialdemokratiets og LOs tanker om ØD, forsøger man på alle måder at bokse det igennem med fordækte argumentationer.

I denne nye ØD-fond, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond kaldes, er LO-toppen, eller rettere sagt fagtoppen, repræsenteret med 15 repræsentanter, og finansministeriet udpeger derefter 6. Hvis vi ser på, hvordan det står i forhold til forslaget fra LO og socialdemokratiet om ØD, så ser vi, at det passer fint. Der opererer man netop med denne sammensætning, blot skulle der være flere repræsentanter i fondens bestyrelse, end det her er foreslået vedrørende denne ØD-fond, som man kalder Dyrtidsfonden.

Det, som blev trukket frem under generaldebatten i går af vores ordfører, hr. Wilhjelmsen, var netop, at der kunne ligge en alvorlig fare for et kompromis om dette forslag imellem socialdemokratiet og eventuelt SF og eventuelt de radikale. Vi har i dag hørt, at begge partier har taget forholdsvis kraftigt afstand fra en del af dette forslag, men jeg vil godt have at vide fra de to partiers side: er det sådan, at man agter at stemme imod dette forslag ved tredje behandling?

Ikke mindst SFs holdning er interessant, fordi vi ved, at der er forskellige holdninger i partiet til disse sager. Vi ved, at partiets næstformand har været fremme med, at dette jo er skattebetalte midler, så de kunne passende bruges i beskæftigelsesøjemed. Hvordan ligger det egentlig helt klart fra SFs side, når det ændringsforslag, som SF bebudede, nu er forkastet, for både fru Lilli Gyldenkilde og jeg ved udmærket godt, at det bliver forkastet? Det bliver mod VS' stemmer, at det forslag bliver forkastet, for vi synes, at det er et fornuftigt og rigtigt forslag, og det er det, jeg har argumenteret for her i dag. Jeg vil godt spørge SF: hvordan kommer det til at ligge ved tredjebehandlingen, når SFs ændringsforslag nu er blevet forkastet? Vil man så være med til enten at undlade at stemme eller også at stemme for og eventuelt være med til at hjælpe dette forslag igennem og hjælpe en ØD-opstart igennem på nogle præmisser, som de radikale kan udforme på et senere tidspunkt sammen med socialdemokratiet?

Man kunne jo godt tænke sig et kompromis, der går ud på, at man stryger den centrale fond i forslaget om overskudsdeling. Det får de radikale som indrømmelse, og så får socialdemokratiet til gengæld den indrømmelse fra de radikale, at de vil stemme for dette forslag. Her har vi så fonden, vi